

Duminică, 12 Aprilie, 2026
(†) Învierea Domnului nostru
Iisus Hristos (Sfintele Paști)

Psalmul 117

²³ de la Domnul s'a făcut aceasta și minunată este în ochii noștri¹.

Psalmul 134

³ Lăudați-L pe Domnul, că este bun, cântați numelui Său, că este bun;

¹Versetele 22-23 vor fi citate de Iisus cu referire la Sine Însuși.

Faptele Apostolilor 1

¹ Întâia mea carte², Teofile, am întocmit-o despre toate câte a început Iisus a face și a învăța

² până în ziua când S'a înălțat la cer, după ce prin Duhul Sfânt le-a dat porunci apostolilor pe care i-a ales,

³ cărora după patima Sa li S'a și arătat pe Sine viu, cu multe semne doveditoare, timp de patruzeci de zile arătându-li-Se și vorbindu-le despre cele ale împărăției lui Dumnezeu.

⁴ Și'n timp ce era împreună cu ei le-a poruncit să nu se'ndepărteze de Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui³ „pe care ați auzit-o de la Mine;

⁵ că Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați întru Duhul Sfânt, nu mult după aceste zile”.

⁶ Iar ei, adunându-se, L-au întrebat, zicând: „Doamne, oare în acest timp așeza-vei Tu la loc împărăția lui Israel?”

² = Evanghelia după Luca, a cărei continuare este Faptele Apostolilor. Despre Teofil vezi nota de la Lc 1, 3.

³ Plinirea făgăduinței de a-L trimite pe Sfântul Duh (Lc 3, 16), ceea ce s'a întâmplat în ziua Cincizecimii. Luca trece aici de la vorbirea indirectă la cea directă, reluând firul narativ întrerupt la Lc 24, 49.

⁷ Iar El le-a zis: „Nu al vostru este să știți anii sau vremile pe care Tatăl întru a Sa stăpânire le-a pus;

⁸ dar putere veți primi prin venirea peste voi a Sfântului Duh și-Mi veți fi Mie martori în Ierusalim și'n toată Iudeea și'n Samaria și pân'la marginea pământului”.

Ioan 1

¹ Întru'nceput⁴ era Cuvântul⁵ și Cuvântul era la Dumnezeu⁶ și Cuvântul Dumnezeu era.

² Acesta era dintru'nceput⁷ la

⁴ Întru dimensiunea interioară – nemărginită și supratemporală – a lui Dumnezeu; în veșnicie; înainte de facerea lumii; anterior oricărei creații; „mai'nainte de toți vecii”.

⁵ Traducerea grecescului *Logos* și latinescului *Verbum*. În filosofia elenă: puterea creatoare a lui Dumnezeu; rațiunea de a exista a oricărui lucru. În revelația ioanică: Fiul, a doua persoană a Sfintei Treimi.

⁶ Împreună cu – și cu fața spre – Dumnezeu; pros e o prepoziție dinamică, sugerând nu numai imediata vecinătate, dar și mișcarea perpetuă, comuniantă, a Fiului către Tatăl.

⁷ Dacă în primul verset prepoziția en traduce relația Logosului cu eternitatea, aici ea schimbă perspectiva și introduce relația Lui cu timpul, pregătind astfel versetul următor; Cuvântul participă nemijlocit la nașterea timpului prin actul creației, dar El era și rămâne anterior acesteia. (De altfel, „dintru” este opțiu-

Dumnezeu;

³ toate printr'Însul s'au făcut și fără El nimic nu s'a făcut din ceea ce s'a făcut.

⁴ Viața era într'Însul, și viața era lumina oamenilor⁸;

⁵ și lumina întru întuneric luminează și întunericul nu a cuprins-o⁹.

⁶ Fost-a om trimis de la Dumnezeu; numele lui era Ioan¹⁰.

⁷ Acesta spre mărturie a venit, să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.

⁸ Nu el era Lumina, ci să mărturisească despre Lumină.

nea traducătorilor Bibliei din 1688).

⁸ Logosul ca sălaş și izvor al vieții. În limbajul ioanic, cuvântul „viață” (folosit de 36 de ori) nu înseamnă niciodată mod de existență biologică, ci viața reală, viața adevărată, modalitatea omului de a exista în Dumnezeu.

⁹ Succesiunea: Dumnezeu-Cuvânt-creație-viață-lumină-om-întuneric, termeni fundamentali în teologia lui Ioan. Prin dinamica întrupării, Cuvântul pătrunde în imperiul răului din lume (agresiv, „cuprinzător”) și rămâne victorios (vezi 1 In 2, 8).

¹⁰ S'a observat că Prologul Evangheliei după Ioan (versetele 1-18) are o construcție simfonică; autorul introduce o temă, o părăsește, o reintroduce și o dezvoltă contrapunctic în strânsă conexiune cu celelalte. În cazul de față, Ioan Botezătorul.

⁹ Lumina era cea adevărată, Care, venind în lume, luminează pe tot omul.

¹⁰ În lume era și lumea printr'Însul s'a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut.

¹¹ Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit.

¹² Dar celor câți L-au primit, care cred întru numele Lui, le-a dat putere să devină fii ai lui Dumnezeu,

¹³ cei ce nu din sânge, nici din voie trupească, nici din vrere bărbătească, ci de la Dumnezeu s'au născut.¹¹

¹⁴ Și Cuvântul trup S'a făcut și S'a sălășluit întru noi; și noi văzutu-Î-am slava ca pe slava Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

¹⁵ Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: „Acesta era Cel despre Care am zis: Cel ce vine după mine înaintea mea S'a plinit, fiindcă mai înainte de mine era¹².

¹⁶ Și din plinătatea Lui noi toți am primit și har pentru har¹³,

¹¹ Cei ce devin fii ai lui Dumnezeu I se asimilează Cuvântului, Care S'a întrupat din fecioară fără bărbat.

¹² Profeție: Cel ce-mi urmează în timp m'a depășit în devenire prin aceea că El S'a născut în eternitate.

¹³ În alte traduceri: har peste har; har

17 căci legea prin Moise s'a dat, dar harul și adevărul prin Iisus Hristos au venit.¹⁴

Tâlcuire

PAȘTILE DOMNULUI, PAȘTILE!

Din moarte la viață ne-a adus pe noi Domnul cu învierea Sa. Și iată, învierea aceasta „îngerii o laudă în cer”,

văzând cum strălucește firea omenească îndumnezeită întru slava dinainte rânduită ei, în Ipostasul Domnului Răscumpărătorul, în al cărui chip, prin puterea învierii Sale, aveau a se preface toți cei ce au crezut cu adevărat într-Însul și s-au alipit cu tot sufletul de El. Slavă, Doamne, preaslăvitei învierii Tale! Îngerii cântă împreună bucurându-se cu noi și văzând plinirea cetii lor; iar pe noi învrednicește-ne, Doamne, să Te slăvim cu inimă curată pe Tine, Cel înviat, văzând în învierea

Ta curmarea stricăciunii care ne roade, sămânța noii vieți prealuminate și zorii veșnicei slave care va să vină, în care Tu ai intrat ca Înaintemergător prin învierea cea de dragul nostru. Nu numai limbile omenești, dar nici măcar cele îngeresti nu sunt în putere să tâlcuiască negrăita Ta milă către noi, Doamne, Care ai înviat în chip preaslăvit!¹⁵

după har. Harul pe care-l primim de la Iisus Hristos îi corespunde celui ce este și rămâne în El, ca noutate față de Legea Veche (vezi și versetul următor).

¹⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*